

Gıyabi Yalnızlık

– Dilaraaksoy · 18 Nisan 2026

Bu aşka kanun teklifi verildi sevdiğim. Yasama, yürütme ve yargı neticesinde kalbimin ipoteğini alan sen; susuş hicaplarında, hiç başlayamayan aşkı haşlarken; müflis ve ilim dolu tabiatı, muhlis sevdanın tanığı yaşam; aşkı kodese, umudu balçığa attı.

Kadim bir kana susayıştı; timsahlar diş bileyerek aşkın karşısında kendilerini çok güzel hissettiler.

Timsahlar bile güzel hissetti; ben güzelken çirkinleştim. Sevilmeyen her kadının hisli damarlarından kan yerine akar çirkinlik hissi.

Kaç ay yatarı varsa sen sus, ben aşkı bağırmalara alışkınım. Düzeni mübaşir, peteği baldan azat müşavir bir orduda; tükenişlere selam-ı ekber kovalanıyor gündüzün halvetlerinde. Herkes herkese, dağ dağa, ağdalı sahte takımlık sözde sevdalılar bile kavuşuyor da; sevdiğim, ev bildiğim adamı kaçınıcı kuşaktan tekmeliyor sevmeyeyim diye?

Beni, beni tekmelemek demek; kalbimdeki cenini "merhaba" diyerek üleştirilmek demek. Bir yastıkta kocatmak demek bir de yalnızlığı... Bir aşk, bir yalnızlık, bir sen ve bir ben.

"Sen ile ben olmaz," derken; olanlar olmuşun ölmüşlerine rahmet okuyordun. Biz, cüzdanı aşka fakir, merhameti sevda dinginliklerinde şişkin olanlardık. Yanılırken imdat çağrıları buduyorum; bir solgun yaprağa, bir acımasız budama...

Aşk beni bana bile vermiyor artık. Ne dersin?

Beni aşktan bile istememişken; oluru olmazdan, cünüp bir hoşça kal'a vardırın sevdayı. Pürüpkattım.

Hülasa, gidişlerinin yel değirmeni oldum. Dönüyorum; dönüyor dünya, dönüyor başım sevdiğim... Ve sen dönmüyorsun ev bildiğim.

Dilara AKSOY